வாழ்நூலமும் நிமித்தவியலும் (207)

வாழ்நூலம் நிமித்தம் முதலிய நான்கிலும் அழிவுக்கே காரணமென்று பலர் கூறும் அபிப்பிராயம் பலவிடங்களிலும் காணப்படுகிறது. இவை அனைத்தும் ஆக்க வேலைக்கே உதவுமே தவிர அழிவுக்கு உதவுமா? நிமித்தியரால் கணிக்கப்படும் சகுனமும் நாள் கோள் ஆகியவையும் மனிதனின் முயற்சியுடன் ஒன்றாகவே உபயோகப்படுகிறது. அத்தகைய நூலே வாழ்நூலம்.

இன்று வாழ்நூலம் என்னுமிடத்தில் பின்வருவன கொண்டதாகத் திகழ்கிறது. பூத நூல், பிணியன நூல், வான நூல், உயிர் நூல், உயிர் கூறு நூல், மனோதத்துவ நூல், தாவர நூல், வாலங்கு நூல், உளோக நூல், பொருளாதார நூல், பூமி நூல், வாயு நூல், சுகாதார நூல்.

மக்கள் வாழ்வியலுக்கு மேல் கொண்டபோது நிமித்தத்தில் ஏற்படுவதாகிய உண்மையிலே வாழ்வாய உண்மையானது, உண்மைத்தி செய்கிறவர்களுக்கும் அவர்களின் குடும்பங்களுக்கு மட்டுமின்றி, சமூகம் முழுக்கவும் சாதகமாகப் பயன்படுகிறபோதே மக்கள் வெவ்வேறு துறைகளில் பரிபயனாகும், பட்டணங்கள் தோன்றுவதும், பண்டமாற்று, வியாபாரம், அணை, ஏரி, கிணறு, வீணை யாவும் தோன்றியுமாயின.

பூமியே தூசியைச் சுற்றி வருகிறதென முதன் முதலாக உலகிற்கு அறிவித்த பேரறிஞர் கோபர்னிகஸ். தொலைநோக்கியை கண்டுபிடித்து வானத்தின் அற்புதங்களை பலவற்றை உலகிற்கு காட்டியவர்.

ஊனி உழியம் (120)

தூசை மடமாதர் வாலப்பனை அவருடைய உடலின் மினுமினுப்பு போன்ற ஊனி யோறி விருந்தது. — நமது தூம்பத்திய பாலையை காணாமலே, அவை கோவிய நலம் போல் கிடக்க வேண்டும் —

காலமும் சமத்தின் புண்களை ஆற்றவாடுகிறது. எவ்வளவு பெரிய துக்கத்தினுடைய வலியை காலம் மறக்கடிக்கிறது. — சிறிண்டு பக்கத்தி யாவதுவான் மர்மம் போல் தோன்றுகிறது

புயல் பாடல் (5)

நீதியான சக்கரைப் பொங்கல் தீய்ந்து துர்நாற்றம் வீசுவது போன்றே பாதுகாப்; முக்தாக இனியதும் சிரமப்படாமல் — மனிதனை வாழ்வதுமாகிய மண்ணாலையின் துக்கினை வாதனையின் தொண்ணிந்தி சேலை போல் பழுத்துக்கிடந்து — பொய்வாதிகளே! என்றான். அப்பொழுதில் கூறுவான். ஆனால் அவருடைய ஏன்னா அவயவமும் கவ்வாடத்தில் என்னை மட்டுமே தொன்வாதே என்று கெஞ்சுவது போலவிருந்து. ஊமையர் கற்பனையில் காணும் இருத்தம் போலவும், புலவரின் உள்ளத்தில் ஊறும் காவியம் போலவும், தன் மனையாளை ஏக்கமுடனிருக்கும், கண் பாணியாகவும் தன் உள்ளத்தில் வாழ்ந்து வருவதுக்கண்டான். ஆசிரியனது தொன்மவர்களின் இமருதுவான மேற்கூறப்போல் ஆன்றான் வரிகளை கொண்டிருந்தது.

உம்மனுல் ஆகியப்பட்டும் பதுமை தமிழ்த்தா ஆதித்தை கொண்டு செய்தாவது இவர் — ரதர், கிருஷ்ணரென்று பாடும் ஊனி ஊனியான் பழுபமேலே தி, தி என்று தனது சிறப்பமான கொலைத்தொழிலை கிழித்தும். உஷ்ணப்பாக உள்ளோப் பூச்சி யாக்கது மாதிரி நினைவின் மையை சூழ்ந்து வாய்ந்தது.

தேசம் மதனின் ஆன்தான மண்டபம் என்பது மேல் நாட்டு அபிப்பிராயம்...